

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/27/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215206627
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215206627.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa Ing. L. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX Z. C., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Ladislavom Bohumelom, bytom B. Němcovej 53, 990 01 Veľký Krtíš, proti odporkyni M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, XXX XX Veľký C., právne zastúpenej JUDr. Vladimírom Zvarom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie vo Veľkom Krtíši, SNP 1/A, 990 01, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom M. a M. O., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, o odvolaní navrhovateľa aj odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č.k. 11P/55/2015-66 zo dňa 12.01.2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť prispievať na maloleté deti výživným a vo výroku, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd za použitia ustanovení § 22, § 23, § 24, § 25 ods.2, § 36 ods.1, § 62, § 75 ods.1 zákona č.36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej v texte aj „ZR“) rozviedol manželstvo účastníkov (prvý výrok), maloleté deti na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (druhý výrok), navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na ich výživu po 130 Eur na každé zvlášť vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne, počnúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva (tretí výrok), upravil styk navrhovateľa s maloletými deťmi počas každého kalendárneho víkendu v čase od piatka od 18.00 h. do nedele do 11.00 h., počas vianočných sviatkov každý páry kalendárny rok od 24.12. od 15.00h. do 26.12. do 18.00h., každý nepárny kalendárny rok od 31.12. od 15.00h. do 01.01. do 18.00h., počas veľkonočných sviatkov každý rok na Veľkonočný pondelok s maloletým M. od 08.00h. do 17.00h. a s maloletou M. na Veľkonočnú nedeľu od 13.00h. do 17.00h., počas letných školských prázdnin každé prvé dva týždne v mesiaci júl a august s tým, že navrhovateľ si prevezme deti od odporkyne, ktorá ich v určenom čase na začiatku styku odovzdá pred bytom navrhovateľa a tento ich po skončení styku odovzdá matke v mieste jej aktuálneho bydliska (štvrtý výrok), odporkyni uložil povinnosť maloleté deti na styk s navrhovateľom riadne pripraviť a maloleté deti mu odovzdať (piaty výrok); o trovách konania rozhodol tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania (šiesty výrok).

Z jeho odôvodnenia vyplýva, že účastníci uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX, z manželstva pochádzajú maloleté deti - dvojčky M. a M., ktoré si manželia spoločne osvojili. Navrhovateľ (ďalej v texte aj „otec“) je v súčasnej dobe nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš, príjem však má len z výsluhového dôchodku vo výške 761 Eur. Spolu s odporkyňou (ďalej v texte

aj „matka“) vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve rodinný dom vo Z. C., okrem toho je výlučným vlastníkom poľnohospodárskej pôdy v k.ú. obce C. a Z. Y.. Platí režijné náklady a náklady na údržbu rodinného domu vo výške 260,20 Eur mesačne, na stravu zaplatí mesačne 150Eur. S odporkyňou spoločne nežijú, nezabezpečujú starostlivosť o deti a intímne sa nestýkajú po dobu troch rokov.

Odporkyňa je zamestnaná s príjmom 380 Eur mesačne; okrem toho poberá invalidný dôchodok vo výške 189 Eur mesačne a prídavky na deti mesačne 47,04 Eur.

Maloleté deti navštevujú Základnú školu vo Z. C., sú talentované a v širokej miere sú zapojené do mimoškolských aktivít, čím na strane rodičov vznikajú pravidelné mesačné výdavky na školu a záujmovú činnosť (tanečný krúžok, základná umelecká škola) vo výške 140 Eur a na bežné výdavky (strava, ošatenie, hygiena). Medzi manželmi existuje trvalý a hlboký rozvrat, len formálne zotrávajú na spoločnej adrese vo Z. C.; každý z nich samostatne hospodári s vlastnými finančnými prostriedkami a nevedú spoločnú domácnosť v zmysle zákona o rodine; vylúčili možnosť obnovenia manželského spoluzitia a v súčasnosti každý z nich vedie samostatný život a majú odlišné predstavy o svojej budúcnosti; stratili vzájomnú citovú náklonnosť.

Manželstvo účastníkov najmenej tri roky neplní svoju spoločenskú funkciu a nemožno očakávať obnovenie vzájomného manželského spoluzitia, pretože oň neprejavil záujem ani jeden z manželov. Spoločne nehospodária, nevedú spoločnú domácnosť a intímne sa nestýkajú ani nepodieľajú na zabezpečení potrieb maloletých detí. Manželstvo účastníkov neplní žiadnu zo spoločenských funkcií (ekonomickú, biologickú, výchovnú) a v ich vzťahu existuje kvalifikovaný rozvrat, pretože stratili k sebe akúkoľvek citovú náklonnosť, nevedia sa dohodnúť na spoločnom hospodárení s peňažnými prostriedkami a vzájomne si nedôverujú. Preto súd manželstvo účastníkov rozviedol, pričom ako príčinu rozvratu označil stratu citovej náklonnosti, ktorá bola spôsobená dlhodobým vzájomným nesúladom pováh a názorov manželov na riešenie finančných otázok, výchovu detí a starostlivosť o domácnosť.

Otec pôvodne žiadal, aby súd zveril maloleté deti do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov; od tejto požiadavky v priebehu konania upustil a pripojil sa k návrhu matky, aby deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti. Maloleté deti sú na ňu citovo naviazané, sú od jej osoby citovo závislé a iniciatívne sa aj pri konflikte rodičov prikláňajú na jej stranu. Pozitívny citový vzťah majú aj k otcovi, ale matka doposiaľ pre maloleté deti vo väčšej miere zabezpečovala základnú starostlivosť, týkajúcu sa uspokojovania ich bežných potrieb. Zohľadňujúc tieto citové väzby a vývinové potreby detí ako aj požiadavku na stabilitu ich výchovného prostredia súd dospel k záveru, že je potrebné ich na čas po rozvode zveriť do osobnej starostlivosti matky; otec voči tomuto nenamietal, rešpektujúc prioritne záujem maloletých detí.

Rodičia detí nedospeli k dohode o úprave styku; súd prihliadol na vek maloletých detí, ich zdravotný stav, citový vzťah k otcovi a k jeho rodinnému prostrediu. Vzťah maloletých detí k otcovi je veľmi dobrý, majú ho rady, dostatočne sa im venuje, poznajú jeho rodinné prostredie, pretože v ňom doposiaľ žili a sú na toto prostredie adaptované. Súd dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi je potrebné upraviť v širokom rozsahu, aby mu poskytoval dostatočný priestor na stabilizovanie vzájomných citových väzieb k maloletým deťom a ich rozvíjanie a upevňovanie v budúcnosti.

V konaní bola medzi účastníkmi sporná najmä otázka vyživovacej povinnosti. Je nepochybné, že po rozvode manželstva účastníkov výchovná zodpovednosť o maloletých bude v rozhodujúcej miere prenesená na matku, ktorej sú zverené do osobnej starostlivosti; matka sa vo väčšej miere osobným príspevkom bude podieľať na ich výchove. Jej príjem zo zamestnania je 380 Eur netto; poberá invalidný dôchodok vo výške 189 Eur mesačne a prídavky na deti vo výške 47,04 Eur mesačne. Po rozvode manželstva bude riešiť bytovú otázku nájmom, s čím jej vzrastú mesačné výdavky. Povinnosť odporkyne zabezpečiť osobný výkon starostlivosti o deti musí primerane kompenzovať povinnosť otca, ktorý bol zaviazaný k plneniu výživného. Osobný príspevok na výkone starostlivosti o deti z jeho strany bude nižší; túto okolnosť musí preto vyvážiť vo väčšej miere finančným príspevkom na výživu maloletých detí. Zákon síce predpokladá, že na úhrade výdavkov na maloleté deti sú povinní podieľať sa obaja rodičia, ale zároveň ukladá každému z rodičov povinnosť prispievať na výživu podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Je nesporné, že otec detí má vyšší príjem ako matka, má výsluhový dôchodok vo výške 761 Eur. Po úhrade jeho pravidelných mesačných výdavkov, spojených s bývaním, prevádzkou a údržbou rodinného domu vo výške 260 Eur a uhradení nákladov na stravu vo výške 150 Eur mesačne je schopný platiť výživné na maloleté deti po 130 Eur na každé zvlášť; táto suma sčasti pokrýva ich odôvodnené pravidelné mesačné výdavky. Na ich uspokojovaní sa primerane jej schopnostiam a možnostiam musí podieľať aj matka, ktorá preukázala výdavky na stravu, ošatenie, obuv, na zabezpečenie školských a mimoškolských aktivít detí; otec ich výšku nepopieral. Maloleté deti sú talentované; u otca je priestor, aby výdavky sčasti kompenzoval a podporil ich v osobnostnom rozvoji. Maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, ktorá je na strane navrhovateľa

vyššia; nie je preto namieste obrana, že navrhovateľ nebude mať dostatok zdrojov na uspokojenie vlastných potrieb. Výdavky spojené s výživou maloletých detí majú prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov, ktoré nemožno zabezpečiť na úkor plnenia si vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Po zaplatení výživného vo výške 130Eur na každé z maloletých detí má otec ešte dostatok prostriedkov na uspokojenie aj vlastných životných nákladov.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 zákona č.99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania v konaní o rozvod, pretože nevzhladol žiadne okolnosti alebo pomery prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania jednému z nich.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podali do výroku o určení výživného odvolanie otec aj matka.

Otec žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a určil mu platiť výživné vo výške 80 Eur mesačne na každé dieťa. Výdavky, preukazované matkou, nie sú výdavkami každoročnými (škola v prírode), skutočné náklady potom predstavujú mesačne nie 238,13 Eur, ale 118,13 Eur aj so školskými pomôckami, ktoré po rozpočítaní na mesiac predstavujú 9,84 Eur; stravné (na 10 mesiacov, nie na 12 mesiacov) mesačne predstavuje 20 Eur; skutočné náklady na základnú umeleckú školu v M. C. predstavujú 16,52Eur, nie 19,80 Eur mesačne; náklady za používanie osobného motorového vozidla na trase Veľký C. - M. C. a späť 2x týždenne, t.j.2,5km x2=5kmx2=10kmx4=40-50km mesačne a pri priemernej spotrebe 7 litrov tieto náklady pri cene benzínu 1,2 Eur predstavujú 4,2 Eur, vrátane amortizácie je to na jedno dieťa 5 Eur.

Nemožno vychádzať z predpokladaných nákladov, ale zo skutočných a povinných, ktoré doposiaľ boli zaužívané a ktoré v minulosti aj uhrádzal. nespochybnil náklady na oblečenie, stravu, hygienické potreby, režijné náklady na bývanie, darčeky od matky, návštevu lekára, ale poukázal na povinnosti rodičov v zmysle zákone o rodine a teda aj matky, ktorá sa rovnakým dielom musí podieľať na vyživovacej povinnosti na maloleté deti; inak on ako otec bude mať problém dodržať dohodu o výletoch každých 14 dní do Wellness centra Ramada v Budapešti, či každoročnú dovolenku v Chorvátsku. Poukázal tiež na svoj zdravotný stav vzhľadom na jeho vek, keď za lieky na mesiac zaplatí cca 30 Eur. Po rekapitulácii jeho výdavky z výsluhového dôchodku 761 Eur predstavujú celkom 655,72 Eur bez výživného a s ním navrhnutým výživným predstavujú 815,72 Eur, čo znamená, že ani vtedy by mu nezostalo ani životné minimum. Podľa jeho názoru, výživné po 80 Eur na každé dieťa by mala byť postačujúca, keďže aj on chce mať deti pri sebe. Po rekapitulácii príjmy matky predstavujú 777,04 Eur (380+190+47,04+/2x80/); po odpočítaní životného minima a režijných nákladov na byt na deti ostane 429,04Eur, t.j. na každé dieťa 214,5 Eur. Podľa otca súd podrobne preskúmal len jeho príjmy, ale príjmy matky nie. Matka dobrovoľne odovzdala od 01.10.2015 živnosť, teda vedome sa vzdala možnosti ďalšieho príjmu, jemu, ako zamestnancovi, ktorý prácu vykonával do 01.10.2015, odmietla mu odovzdať predajňu a prepísať naňho, hoci jej ju kúpil on, aby jej pomohol; matka predajňu nedal ani do nájmu, čím vedome ukrátila rodinu o možnosti ďalšieho príjmu a to cca 300Eur mesačne. Okrem toho matka dostáva bonus 600 Eur ročne, t.j. 450 Eur netto ročne, ktorú skutočnosť súd v dostatočnej miere nezohľadnil.

Keďže matka podala tiež odvolanie, otec sa k tomuto ešte vyjadril. Zdôraznil, že matematickým prepočtom preukázal, že výživné na maloleté deti po 80 Eur na každé zvlášť je postačujúce; náklady na maloleté deti by inak prevyšovali životné minimum otca o 44,86 Eur ako aj zákonom určenú výšku životného minima na maloleté dieťa o 152,44 Eur.

Matka vo svojom odvolaní žiadala zmeniť rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom tak, že krajský súd uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí po 175Eur mesačne na každé zvlášť. Poukázala na dôvody, uvedené v jej vyjadrení k odvolaniu otca. Ona bola ochotná uzavrieť dohodu o určení výživného po 150 Eur na každé dieťa, s čím otec nesúhlasil. Hoci okresný súd vykonal riadne dokazovanie, neprihliadol na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý považoval za primerané výživné na maloleté deti vo výške 175Eur na každé z nich. Z výživného po 130 Eur ona nebude schopná pokryť všetky odôvodnené potreby detí. Podľa § 61 ods. 1, 2, 3, 4, 5 ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou; obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností a možností; pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará; za schopnosti každého rodiča treba považovať reálny zárobok, ktorý však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok o subjektívne vlastnosti, vzdelanie, zdravotný stav, vek a pod. pri určení výšky vyživovacej povinnosti netreba vychádzať výlučne z príjmu rodiča, ale aj z ďalších pridružujúcich sa okolností. U povinnej osoby sú rozhodujúce jej reálne schopnosti a možnosti poskytovať výživné.

Vo vyjadrení k odvolaniu otca poukázala okrem skutočností, uvedených v odvolaní, na to, že úvahy otca o duplicitnom započítaní sumy 120 Eur na školu v prírode, svedčia o charaktere otca, resp. jeho prístupe a záujmu zabezpečiť maloletým deťom primeranú výživu. Oprávneným potrebám detí nestačí výživné vo výške 30 % životného minima. Odmietla obvinenia o umelom navyšovaní nevyhnutných životných potrieb maloletých detí. Okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, zistil všetky potrebné skutočnosti, rozhodujúce pre určenie výšky výživného; záujem detí je potrebné podchytiť a využiť ich talent; deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Poukázala na to, že osobná starostlivosť z jej strany ďaleko prevyšuje sumu, ktorú ponúka otec na platení výživného, t.j. 2 x 30 % životného minima.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O.s.p.), ktorého podanie nie je vylúčené § 202 O.s.p., v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), ale aj s odkazom na § 212 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil z nasledovných dôvodov:

V zmysle § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa, ale aj na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu dospel k záveru, že odvolanie obidvoch rodičov nie je dôvodné. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi prvostupňového súdu, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil úplne a správne a z toho vyvodil aj správny právny záver; s dôvodmi jeho rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.), konštatuje ich správnosť a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na zhrnutie a zvýraznenie podstatných skutočností odvolací súd uvádza:

z obsahu spisu vyplýva, že maloleté deti pochádzajú z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené. Príjem matky predstavuje mzda 380 Eur netto, invalidný dôchodok 189Eur a prídavky na deti 47,04 Eur. Výdavky na nájomné a inkaso v prenajatom byte nepreukazovala, v čase rozvodu manželstva žila aj s maloletými deťmi v rodinnom dome v bezpodielovom spoluvlastníctve s navrhovateľom.

Náklady maloletých detí - dvojčiek, ktoré dovŕšia v tomto roku 10 rokov, okresný súd podrobne preskúmal a vyhodnotil (potvrdenie o úhrade nákladov spojených so štúdiom-č.l.49, odhad nákladov na tanečný tréning-č.l.50, potvrdenie o nákupe okuliarov-č.l.51, potvrdenie o stomatologickom vyšetrení-č.l.52, potvrdenie o nákladoch na obidve deti v školskom roku 2015-2016-č.l.53, č.l.54, potvrdenie o úhrade stravného na obidve deti-č.l.55, vyčíslenie nákladov otca-č.l.62); výdavky podľa vyčíslenia základnej školy predstavujú po 238Eur na každé dieťa zvlášť. Maloletí navštevujú 3.ročník základnej školy, stravujú sa v škole, za ktorú platia za stravnú jednotku na deň po 1,09Eur, za tanečné tréningy platia po 20Eur na jednu dvojhodinu, celkom každé z nich absolvuje po 40 dvojhodín; obidvaja navštevujú základnú umeleckú školu v M. C., kde školné predstavuje mesačne po 7Eur na každé dieťa zvlášť.

Otec je poberateľom výsluhového dôchodku vo výške 761 Eur, zo svojho príjmu zaplatil mesačne okrem úhrad na náklady rodinného domu a jeho údržby (cca 350 Eur) aj stravu, oblečenie a obuv pre seba aj pre maloleté deti; absolvuje s deťmi v rámci voľno časových aktivít výlety; má výdavky na lieky pre seba cca vo výške 30 Eur.

Spolu s matkou maloletých detí sú spoluvlastníkmi rodinného domu, on sám vlastní nehnuteľnosti.

Obaja rodičia majú vyživovaciu povinnosť len k maloletým deťom z manželstva.

Podľa zákonnej úpravy povinnosť výživného na maloleté dieťa predchádza všetky ostatné vyživovacie povinnosti, má ale i absolútnu prednosť pred akýmikoľvek ďalšími výdavkami nielen otca, ale aj matky; je to priorita, ktorú nemožno zameniť so žiadnou inou. Dieťa potrebuje zabezpečiť bývanie, stravu, ošatenie, má výdavky na školské pomôcky, na záľuby; všetky tieto potreby matka zo svojho príjmu pokryť nielenže nie je schopná, ale ani povinná, pretože zabezpečuje o maloleté deti aj osobnú každodennú starostlivosť. Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti musí súd uplatňovať množstvo faktorov; zákon priamo prikazuje súdu zohľadniť skutočnosť (dikcia „prihliada sa“), ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará; osobná starostlivosť nie je zohľadňovaná len vo vzťahu k maloletým deťom. Aj v zmysle iných ustanovení - napríklad §19 Zákona o rodine - je osobná starostlivosť postavená na roveň finančným plneniam; miera prihliadnutia závisí od veku, zdravotného stavu a potrieb dieťaťa, od jeho schopnosti a možnosti podieľať sa osobnou pomocou na uspokojovaní vlastných potrieb; výživné má spotrebný charakter, preto je potrebné platiť ho pravidelne mesačne a vopred, a nie podľa uváženia povinného rodiča.

Tieto skutočnosti odvolací súd považoval za potrebné osobitne zdôrazniť; hoci okresný súd vykonal aj v tomto smere dôkladné dokazovanie, všetky dôkazy nenašli adekvátnu odozvu vo vypracovanom rozhodnutí, pričom mohli byť odpoveďou na odvolacie námietky otca (ale i matky). Krajský súd (v zhode s okresným súdom) je toho názoru, že otec zo svojho mesačného príjmu 761 Eur po zaplatení výživného vo výške 260 Eur bude mať k dispozícii 501 Eur, z ktorých bez ohrozenia vlastnej výživy môže zaplatiť svoje nielen nevyhnutné výdavky.

Uvedené platí aj pre odvolacie námietky matky, ktorá žiadala priznať výživné vo výške 175 Eur na každé dieťa zvlášť; jej príjem predstavuje 616,04 Eur, spolu s výživným (vo výške 260 Eur) 876,04 Eur, z ktorého má možnosť zabezpečiť platby na nájomnom a inkase za byt, t.j. zabezpečiť bývanie pre maloleté deti, stravu, oblečenie a obuv, školské potreby ako aj zaplatiť výdavky na ich záujmy a záľuby.

Odvolací súd preto nepovažoval odvolanie obidvoch rodičov za dôvodné a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania (§ 212 ods.2 písm. b/ O.s.p.) potvrdil (§ 219 ods. 1,2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania v súlade s § 144 O.s.p. v spojení s § 224 ods.1 O.s.p..

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasom členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.